

ligheden er Nedsættelsen kun ca. 5 pCt., i de enkelte Tilfælde fra 1 til 10 pCt., men gennemsnitligt 5 pCt. Det stemmer ogsaa nogenlunde med den Opfattelse, jeg har faaet af disse Tal. Det vil sige, at Statsanstalten er gaaet meget forsigtig til Værks, for naar man ser hen til, at dens Beregninger hviler paa Tal, som er over 50 Aar gamle, eller hvis første Grundlag i alt Fald gaar saa langt tilbage i Tiden, er det ikke nogen voldsom Nedsættelse, her er Tale om.

Jeg skal ikke komme ind paa de almindelige Bemærkninger, som det ærede 7de Medlem for 5te Kreds (Aubeck) fremsatte om Statsanstaltens Forhold til de private Forsikringer — det blev jo ogsaa omtalt under Behandlingen i sidste Rigsdagssamling —, men kun sige, at min personlige Erfaring med Hensyn til Tegning af Forsikring i Statsanstalten og de private Anstalter er den, at vi i Virkeligheden er veltjente med her i Landet at have begge Slags Anstalter. Jeg er ud fra mit politiske Syn ikke i nogen Maade Tilhænger af vidtstrakt Statsdrift eller statsgaranteret Drift eller lignende, men det er min Erfaring, at paa Forsikringsområdet har Statsanstalten haft en stor Mission, lige saavel som de private Selskaber har det, saaledes at vel ledede Privatselskaber og Statsanstalten særdeles vel i Fællesskab vil kunne arbejde til Gavn for den Tanke, som er af saa overordentlig stor Betydning for vort Folk: at saa mange som muligt af Statens Borgere paa et saa tidligt Tidspunkt som muligt forsikrer sig. Det er ikke altid let at faa Ungdommen til at forstaa dette, men hvis de unge forstaa det og skaffer sig den fornødne Kapital til Præmiernes Betaling gennem en Aarrække, vil den Dag komme, da de vil være overmaade glade for, at de i Tide har truffet det Valg.

Maa jeg angaaende de gamle Forsikringer ogsaa sige Ministeren Tak for Oplysningen og den klare Form, hvori den fremkom. Jeg havde ogsaa det Indtryk, at det maatte være saaledes, og jeg gaar ud fra, at hele Bonusberegningen fremtidig vil blive begrænset af de samme Rammer, som hidtil har været gældende for Forsikringerne — med andre Ord, at Bonusudbetalingen vedvarende kommer til at ligge i samme Plan. Saaledes forstod jeg Ministeren, og jeg forstaaer altsaa nu, at det er rigtigt.

I Fjor var Spørgsmaalet om den nordiske Kommissions Betænkning ret stærkt fremme, og der blev udtalt et stærkt Ønske om, at man ikke gennemførte det i Fjor fremsatte Lovforslag, før man kendte denne Betænkning. Man gik dog bort fra dette Ønske og vedtog Lovforslaget her i Tinget. Nu har

flere ærede Talere rettet en Henstilling til den højtærede Finansminister om paa ny at fremsætte Lovforslaget fra i Fjor. Jeg vil heroverfor sige, at jeg tror, det vilde være rigtigere at vente med denne Fremsættelse, indtil vi har faaet Lejlighed til at se nærmere paa den nordiske Kommissions Betænkning; jeg har ogsaa det Indtryk, at den højtærede Finansminister er inde paa, at det er den rigtige Vej. Ganske vist er mit principielle Syn det, at man bør tegne sin Livsforsikring indenfor Rigets Grænser, men noget andet er, at den Tendens, der med Rette er til at gøre den nordiske Lovgivning saa ensartet, som Landenes Forskellighed tillader det, synes jeg, man skal styrke det mest mulige, og det er man vist fra dansk Side enig om.

Hvad angaar det sidste Spørgsmaal, jeg stillede, er det jo muligt, at der ikke er andet at gøre ved det, og det er heller ikke noget Hovedpunkt i Forslaget. Jeg mente kun, at hvis man havde et Materiale til Vurdering af disse Forhold, selv om det ikke lige var Statsanstaltens eget Materiale, kunde man i og for sig godt have benyttet sig heraf, saaledes at dette Spørgsmaal var blevet lige saa godt oplyst som de øvrige Forhold, Lovforslaget omhandler. Men jeg skal ikke ytre noget bestemt Ønske i saa Henseende, idet vi fra Venstres Side i Henhold til det foreliggende og udfra de Forudsætninger, hvorfra alle de ærede Talere har talt, ikke stiller Krav om at faa Lovforslaget i Udvalg, men kan anbefale det til hurtigt Fremme her i Tinget.

Ellinger: Da jeg første Gang havde Ordet, gjorde jeg opmærksom paa nogle Urigtigheder i Lovforslagets Bemærkninger, og ihvorvel det ikke har nogen som helst Indflydelse paa Lovforslagets Affattelse, finder jeg det dog rigtigt at gøre opmærksom paa, at man ikke bør skrive i Bemærkningerne til et Lovforslag, der fremsættes for Tinget den 11. December, at da man neppe inden Juleferien kan faa et Lovforslag gennemført o. s. v., naar man overhovedet ikke har fremsat dette Lovforslag. Man maa ikke skrive saadant noget. Det er ogsaa urigtigt at skrive, at den Rente, som Anstalten gennemsnitlig har opnaaet, er noget højere end den Rente paa 2 pCt. halvaarlig, som forudsættes i Tarifferne, naar Forholdet er det, at i Tarifferne forudsættes foruden 2 pCt. halvaarlig ogsaa 1¾ pCt. Man kan lige saa godt skrive det nøjagtigt som unøjagtigt, det er tilmed lettere at skrive det nøjagtigt.

Jeg er enig med den højtærede Finans-